

§ 34.

Ved Tilfigelser til Sognekjørsler maa det udtrykkelig betydes Vedkommende, i hvilket Viemed Befordring skal afgives. Skulle Personer beføres, maa Vognen være forsynet med 1 a 2 Agestole foruden Rudflesædet, samt med tvende gode mindst 2 Favne lange Stykker Nøb til at fastbinde det Reisesods, der mulig skal medføres. Har den Reisende selv Agestol eller Kalesche, kan den Kjøreligtige ikke vægre sig ved at anbringe samme paa Vognen, naar dette kan ske uden Skade for denne. Skal Vognen benyttes til Transport af Materialier, Halm, Fourage eller Egnende, skal der medfølge saavel Læsetræ som forstødent Nøb eller Loug. Befindes der saadanne Mangler ved den afgivne Befordring, at denne maa erklæres for ubrugelig, betragtes den som udebleven. Der bliver i saa Fald at tilfalde tvende troværdige Mænd til at afgive Skjon over Befordringens Tilstand.

§ 35.

Efter Forslag af Sogneraadet fastsætter Amtsrådet for 5 Mar ad Gangen for hver Sogneraadskreds især, hvilken Vægt Læsetet paa en med 2 Heste forspændt Vogn maa have samt hvor hurtigt hver Mil skal tilbagelægges.

§ 36.

Ingen, der er tilfagt til Kjørsel, er pligtig at vente efter de Personer eller Gjenstande, der skulle beføres, længere end 1 Time at regne fra den Tid, han i Overensstemmelse med den stedfundne Tilfagelse har indfundet sig paa det Sted, hvor de skulle afhentes. Den Kjøreligtige, der har ventet en saadan Tid, er berettiget til, selv om han derefter vender hjem uden at have befordret de paagjældende Personer eller Gjenstande, at forlange den samme Betaling, som vilde være tilkommen ham, hvis Befordringen havde fundet Sted.

Dog skal den Kjøreligtige, der afgiver Befordring i Genhold til §§ 24 og 25, afvente Lægens eller Jordmoderens Hjemkomst, forsaavidt disse maatte være fraværende i Praxis eller i anden forbigaaende Anledning, medmindre der for dette Tilfælde ved Tilfagelsen maatte være givet ham noget særligt Paalæg.

§ 37.

Skulde Nogen uden lovligt Forsald udeblive fra en Kjørsel, hvortil han er behørig tilfagt, ikke vente i den befalede Tid eller med Hensyn til Udelsen af Kjørslen gjøre sig skyldig i en grov Forsømmelse, kan han herfor idømmes en Bøde af fra 1 til 5 Rd. samt derhos, hvis det har været nødvendigt at leie en anden Befordring, tilpligtes at erstatte Kommunen den forøgede Udgift, der herved maatte være paadragen samme.

Paatale finder kun Sted efter Sogneraadets Begjæring.

III.

Kongelige Tjenestereiser og Amtsureiser.

§ 38.

Til de i Forordning angaaende Fribefordringsvæsenet i Danmark af 26de Juni 1844 § 3 omhandlede kongelige Tjenestereiser skal der fra 1ste Mai 1874 at regne ikke kunne ydes Befordring afgiven in natura.

Dog vedbliver fremdeles den Hæren tilkommende Ret til at fordrø Befordring til deslige Reiser afgiven in natura. Saadanne Kjørsler blive udenfor Tilfælde af Krigs-